

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 10 Франака у влату, на по године 10 Франака у влату.
Прешлаша се прима и мо у годишњим и полугодишњим роковима и долаже у майријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Преплата се шаље само Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње.
Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара, шциро, слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед чнашене цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједини оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Одговорни уредник: Велко Милићев

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ НИКОЛА I

по милости божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 49 закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Министру Финансија и Грађевина да може из овогодишње буџетске партије 188 — кредит за недовољно предвиђене расходе — угроштити П. 1400 (хиљаду и четири стотине), ради повећања кредита у партији 99 позиција 2 — плате стражара централног казненог завода — буџета за 1915 год.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње 21. јуна. 1915 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

Листа губитака

Из баталиона Његушко-Беклићког:

Умрли: редови Марко Јокв Чавор и Васо Перов Марош.

Из баталиона Цуцког:

Умро: редов Тодор Крстов Тодоровић.

Из баталиона Цеклинског:

Рањен: редов Саво Газивода.

Из баталиона Горњо-Црмничког:

Рањени: десечар Видо Ђоновић; редови Мило Матов Ђуровић, Мило Стеванов Ђуровић, Марко Јолев Ђуровић, Јово Илић Ђуровић.

Из баталиона Доњо-Црмничког:

Умро од рана: редов Васо М. Антовић.

Из баталиона Бјелогорског:

Рањен: редов Иво Улићевић.

Из баталиона Пиперског:

Умро: редов Бошко Токов Миличковић.

Из баталиона Мартин-Брајовићког:

Погинуо: редов Лука Новаков Брајовић.

Из баталиона Требјешког:

Умро: редов Тодор Шабовић.

Из баталиона Жуљског:

Погинуо: водник артиљ. Радосав Радловић; рањен: редов Радоје Марковић.

Из баталиона Голијског:

Погинуо: водник Перо Шурков Бјелица.

Из баталиона Граховског:

Умрли: редов Никола Обренов Стијачић, редов артиљ. Павле Лучић; Рањени: редови Данило Трклја, Лазар Трипин Јуришевић, Саво Јанков Вуичић.

Из баталиона Бањског:

Умрли: редови Марко Перков Перовић, Лука Симов Перовић, Милан Живков Килибарда.

Из баталиона Опутно-Рудинског:

Рањен: редов Тодор Ђедовић.

Из баталиона Рудинско-Трепачког:

Умро: редов Саво Митров Батрићевић.

Из баталиона Жуло-Пивског:

Умро: официр Станко Анрцовић; рањен: редов Лука Ацић.

Из баталиона Ђешкопољског:

Умро: редов Саво Лазов Радиновић.

Из баталиона Липовског:

Умро: редов Михаило Перовић.

Из баталиона Краљског:

Умро: редов Бошко Мирчић.

Из баталиона Беранског II.:

Умро: редов Нико Делевић.

Из баталиона Пјеваљског:

Умрли од рана: потпоручник Манојло Јовашевић, редов Дико Лауман; рањен: редов Божо Лауман.

Из баталиона Бољанићког:

Рањен: редов Обрад Вуковић.

Из баталиона Бобовског:

Умро: редов Никола Младеновић.

Из баталиона Пренћанског:

Рањен: редов Вуко Чабаркапа.

Из баталиона Брезавског:

Умро: редов Вуко Шекић.

Из баталиона Бјелополског:

Умро од рана: редов Милош Ковачевић.

Из баталиона Источког:

Погинуо: редов Вукашин Кољеншић.

Из баталиона Гатачког:

Погинуо: редов Спасоје Вуковић.

Број 8648. Из канцеларије Краљ. Мин. Војног, 4. јула 1914, Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њег. Величанство Краљ вратио се са Њиховим Краљ. Височанствима Књазом Мирком и Књагињицом Вјером у четвртак у вече из Никшића на Цетиње.

— На Петровдан служена је у никшићској саборној цркви свечана служба Божја. Његово Величанство Краљ, који се налазио у Својем Главном Стану, присуствовао је служби Божјој са Њ. Кр. Кр. Вис. Вис. Књазом Мирком и Књагињицом Вјером. У присуству чиновништва и народа служено је и молебствије здравље и дуг живот Њ. Вел. Краља Петра, Њ. И. Вис. Великог Књаза Петра Николајевића и Њ. Кр. Височанства Књаза Петра Петровића, команданта Ловћенског.

Послије литургије, Његово Величанство Краљ је у Свом никшићском Дворцу примио главаре и грађане и пред њима, уз одушевљене поклике присутних, наздравео Његовом Величанству Краљу Србије.

Истог дана било је свечано примање у овдашњем Краљ. Српском Посланству. Њихова Величанства Краљ и Краљица, изјавили су своја честитања преко Вршиоца Дужности Маршала Двора г. Слава Рамановића. Његово Краљ. Височанство Књаз Насљедник оставио је лично своју карту у Посланству. Наши министри, страни посланици, државни великодостојници, г.г. официри француског детаשמана, чиновници и многобројно грађанство узели су учешћа у честитањима.

— Приликом свечаности Француске Републике, у сриједу, измијењене су врло срдачне честитке између Његовог Величанства Краља Господара и Предсједника Француске Републике Господина Поенкаре-а. У овдашњем француском Посланству примао је честитања посланик Републике г. Деларош-Верне. У име Њ. Величанства као и у име Њ. Кр. Височанства Престолонаследника — Који је послјије подне лично оставио Своју карту — честитао је вршиоца дужности Маршала Двора г. Сл. Рамадановић, а у име Краљевске Владе и Министра Спољних Послова заступник Министра Предсједника г. Ристо Поповић. Осим дипломатског кора, наших великодостојника, Шефа Штаба Врховне Команде и официра француског детаשמана било је на честитању и наше одлично грађанство.

Врховна Команда саопштава:

У току 4. овог мјесеца непријатељ је отварао артиљеријску ватру против наших трупа у Грбљу и на Грахову, али без резултата.

У Арбанији је ред повраћен. Приликом хватања побуњеника забили су један немачки митраљез.

Јуче је над Клобуком летио један аустријски аероплан, који је пуцао на наше трупе из митраљеза и бацрио је три бомбе, али није причинио никакву штету.

Цетиње, 6. јула.

Послије заузећа Скадра и окупирања извјесног дијела Арбаније, страни агенти почели су мутити по Арбанији и наговарати поједина племена да се побуне противу наше војске.

Ови су се агенти били склонили у Миридите, откуда су продужили свој посао, те су, обећавајући новац, у извјесним племенима задобили неколико присталица, који су концентрисали побуњенике за отпор у Краснићима, на Ђафа Калчиту, а оне из Шаље, Шоша и Никаја на Ђафа Башти. Побуњеника је било око 3.000 са 2 митраљеза.

Међутим, Врховна Команда и командант старо-србијанског одреда одмах су предузели потребне мјере и упутили појачања нашим трупам у Малесији, Краснићима, Ђоши и Шаљи и, послјије енергичне борбе у току од пет дана, бунтовници су потпуно умирени, готово сви су разоружани, којом је приликом заплијењено око 9.000 пушака и 1 митраљез немачког система. На тај начин повраћен је потпун ред у ново окупираним областима.

Прије три дана команданту Старосрбијанског Одрода дошла су до руку писма, која потпуно компромитују више аустријских и младотурских агената. Њих 46 одмах су затворени и спроведени у Подгорицу, док се ствар детаљно не ислиједи.

У свима борбама са побуњеницима ми смо имали до сада 9 мртвих, 36 рањених и 2 нестала. Број мртвих и рањених бунтовника још је непознат.

ТЕЛЕГРАМИ

Лондон, 23. јуна. Секретар британског Адмиралитета објављује:

У једном званичном њемачком саопштењу, објављеном 21 јуна, јавило се да је један њемачки авијатичар бацрио бомбе на Харич. Појединости о овоме инциденту који једва заслужује да се помене, ове су:

У суботу прије подне један њемачки хидроплан и један аероплан појавили су се на виду Харича, изнад којег су пролетјели на великој висини. Наши апарати су одмах погнали непријатеља који се дао у бјегство. Тек тада су непријатељски авијатичари бацили бомбе које су пале у море, па су по том ишчезли, летећи на врло великој висини. — К. С. П.

Париж, 24. јуна. Ноћ је била врло бурна на више тачака фронта.

У Белгији, британске трупе, потпомогнуте нашом артиљеријом, освојиле су неколико њемачких шанчева југозападно од Пилкена на источној обали канала.

Заподјела се врло жива борба око станице Сушес, која је остала у нашим рукама, поред свих обновљених непријатељских напора.

Арас је био бомбардован читаву ноћ.

У Аргоњи су се настављале непрестано борбе ручним бомбама. Наша артиљери-

ја осујетила је у покушају више непријатељских напада.

На Хо де Мез Нијемци су два пута нападали наше положаје, као и источно од колонских шанчева, али су били потпуно одбијени.

У рејону шуме Ле Претр, непријатељ је предузимао офанзиву. Два нападаја, од којих је један захватио мало по мало западни дио шуме, а други се протезао све до западно од Кроа-де Карм, — била су сломљена нашом артиљеријском и пјешадијском ватром која је нанијела непријатељу врло тешких губитака. — Хавас.

Софија, 24. јуна. Министарство Унутрашњих Дјела јавило је да су у Софији ухапшена 2 лица која су давала уочишта четама које су се појавиле у Тракији. За четама су послане потјере. — К. С. П.

Берлин, 24. јуна. Њемачки амбасадор у Цариграду барон Вангенхајм приморан је да по савјету љекара иде на одсуство од шест недеља у Наухам. Као његов замјеник доћиће као амбасадор у нарочитој мисији барон Ландсбург. — К. С. П.

Париж, 24. јуна. Британске трупе одбиле су више противнапада, управљених против шанчева које су освојиле прошле ноћи јужно од Пилкена. Заробиле су 80 војника и нанијеле непријатељу врло велике губитке.

Нијемци су бомбардовали Арас, а нарочито катедралу запаљивим метцима. На Ренс је такође пало неколико метака. У Аргоњи је било канонаде без пјешадијске акције.

На Хо-де-Мез, на главицама јужно од Сувоа преотели смо шанчеве које смо били заузели Нијемцима и у којима им је успјело да се одрже од 14. јуна. Непријатељ је, послјије жестоког бомбардовања, извео противнапад који су дочекали наши митраљези. Нијемци су се повукли у нареду, претрпјевши велике губитке.

У околини Феј-ан-Хеј и у шуми Ле Претр било је повремених бомбардовања са метцима свих калибара.

У Војжма, јавља се да је артиљеријска непријатељска акција узела већи обим и нарочито је био бомбардован Фонтнел, Хилгенфирст и Хартмансвилеркоф. — Хавас.

Петроград, 25. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава:

У рејону обале артиљеријски двобој.

У правцу Олтиа, једна руска чета, изненада нападнута од двије турске чете у околини Нурине, побила је бајонетом више од 50 аскера, а остале нагнала у бјегство.

У правцу Хофега, Абасика и Карадега турска офанзива је енергично сузбијена.

У правцу Мељазгерда, турски офанзивни покушаји у рејону Сидратсора осујећени су.

На осталом фронту без промјене. — Вјестник.

Париж, 28. јуна. Белгијске трупе одбиле су прошле ноћи непријатељски напад на ослону тачку на обали Изера према Мазон-Пасер.

На нашем фронту артиљеријска акција против непријатељских утврђења према Арикуру и Алберу дала је добре резултате.

На фронту Ене било је обичне канонаде. Једним препадом освојили смо у Шампањи њемачку осматрачницу; војници који су били у њој, побијени су или растјерани.

На Мези, непријатељ је нарочито бомбардовао Шампињи.

Пребрајањем материјала који је заплијењен 25. јула код Фонтела, констатовано је да је непријатељ оставио у нашим рукама један топ од 37 см., 4 митраљеза, 2 справе за бацање бомба, врло велики број пушака, муниције, један апарат с кисеоником против загушљивих гасова, један депозит ручних бомба и фишека различитог модела.

Непријатељ није био активан у предјелу Вожа. — Хавас.

Петроград, 29. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 28. јуна:

У околини обале препуцавање.

На осталом фронту није било акције. — К. С. П.

Петроград, 29. јуна. Главни Штаб Главномандујућег саопштава:

На неким секторима фронта на Бобру и Нареву дошло је до живих борба.

Осовац је узвраћао ватру Нијемцима.

У околини Едвабна, 28 јуна, бацили смо у ваздух једну галерију њемачких лагума. Између Писе и Росоге одбијена је њемачка офансива.

Од села Еднорожеца па све до Прасниша води се жестока канонада са сукобима прегходница.

На лијевој обали Висле, затишје. У правцу Лублина борбе су дјелимично прекинуте.

Наше трупе, пошто су довршиле контрафансиву, почету 22. јуна, у току које су извојевале знатних успјеха, заузеле су сада положаје који су им били одређени на висовима десне обале ријеке Уржедовке.

У правцу Холма, у околини села Грабовца, непријатељ је покушао без успјеха да се приближи нашим шанчевима.

Близу вароши Буска, непријатељ је 27. јуна у вече изводио офансиву са више батаљона. Пустивши непријатеља да се приближи на 200 корака, растјерали смо га нашом ватром. Овдје је непријатељ оставио много мртвих и рањених.

Код Золоте Липе 28 одбили смо нападаје у околини села Маркова и на Дњестру у околини села Коронца.

Наше предстраже извршиле су на горњем току Буга и Золоте Липе низ успјехлих извиђања. — Вјестник.

Петроград, 30. јуна. Главни Штаб Главного командног саопштава:

Настављају се локалне акције на фронту Бобра и Нарева.

Код Осовца и Едвабна у вече 28 јуна до јутра 29 јуна било је живе артиљеријске борбе.

У долимама Скроде, Писе и Шква препуцавање.

Непријатељска пјешадија извела је у ноћи од 29 јуна са мало знатим снагама нападаје на рејон села Тартак, Олшини Грудус, које смо одбили са успјехом.

На другим фронтима није било акције. — Вјестник.

Рим, 30. јуна. Телеграфишу из Атине „Трибуни“ да вила „Ахилеон“ на Крфу служи као снабдијевалиште њемачким подморским ламама које плове у Јонском и Средиземном Мору.

Тврди се да и шпанске обале и Балеарска Острва снабдијевају њемачке подморске бродове који угрожавају лађе што пролазе кроз Гибралтар, идући за италијанску обалу и Егејско Море.

Рим, 30. јуна. Из Женева се јавља да њемачка даје артиљеријске муниције Аустрији, а из Мађарске и Румуније добавља храну.

Рим, 30. јуна. Атенатор који је пуцао на Моргана, прије него што се убио, признао је да је на пароброде који су пловили директно за Енглеску, стављао запаљиве бомбе. У истину, нашло се на неким паробродима који су пловили за Хавр, таквих бомба.

Рим, 30. јуна. Из Ниша јављају да су у бојевима на Сави и Дунаву примјењене њемачке трупе.

Рим, 30. јуна. Из Петрограда телеграфишу да Руси гоне пред собом Нијемце јужно од Лублина гдје су заробили 15000 војника са неколико десетина митраљеза и отели једну заставу.

Рим, 30. јуна. Из Прага јављају да је послједи ухашења Крамаржа затворен такође и уредник „Народних Листи“ као и директор Чешке Банке А. Черни, а тако и сви чланови чешког народног савјета. Клофач је осуђен на 8 година тамнице.

Према „Тану“, улазак Италије у рат изазвао је у Чешкој велико задовољство.

Рим, 30. јуна. У западној њемачкој Африци сва њемачка војска се предала генералу Боти.

Рим, 30. јуна. Енглески и француски министри, као и генералисими обију савезничких армија имали су дугу конференцију у Калеу.

Рим, 1. јула. Према депешама из Швајцарске, Руси су потукли Аустријанце код Замосце, заробивши три мађарска пука.

Штампа Четворног Савеза држи да је напредовање аустро-њемачко у Пољској и Галицији заустављено.

Руси сматрају да је аустро-њемачки план пропао.

Руси су на много мјеста пресјекли одступнице непријатељу, те тако у масама заробљавају Аустро-Нијемце.

Послије пада Лавова, Руси су заробили преко 30.000 аустро-њемачких војника.

Потврђује се пораз аустријске армије којом је командовао ерихерцог Јосиф Фердинанд.

Рим, 1. јула. Њемачка крстарица „Кенигсберг“ била је потопљена од двају енглеских торпиљера.

Рим, 1. јула. Јављају из Софије да је у истрази која се води ради атентата у касини, компромитован и Генадиев.

Два главна кривца која су спремала атентат против краља Фердинанда осуђена су на смрт.

Петроград, 1. јула. Званично је објављена забрана министра финансија о извозу злата. Ипак изузетак ће се моћи учинити за поданике савезних и неутралних држава. — Вјестник.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Управитељ Скадра. Његово Величанство Краљ благоизволио је, на приједлог Краљевске Владе, поставити за управитеља Скадра и његове области г. војводу Божу Петровића, предсједника Министарског Савјета у пензији.

За похвалу. Максим Јовановић трговац из Никшића, а који се сад налази у Пећи, приликом заузећа Скадра даровао је Санџачкој Војсци око 900 кг. духана.

Даље, Каплан Лукачевић, трговац из Подгорице, наставши се у Скадру, кад је наша војска ушла, даровао је војсци на пиће 1000 перпера.

Главна Војна Интендантура најтоплије благодари племенитим приложницима, који су својим прилозима дали доказа да умију цијенити врлине нашег војника и његово пожртвовање.

„Болница за помоћ рањеним савезницима“. Енглески комитет за помоћ рањеним савезницима, са сједиштем у Лондону, који се, као што смо у више махова писали, живо заинтересовао за санитарне прилике у Црној Гори и одмах изјавио готовост да нам у свему помогне, — упутио је већ један дио своје мисије која је започела свој рад, отворивши болницу у основној школи у Подгорици.

До сада стигли чланови поменуте мисије ови су:

Управитељица: г-ђа Каџен Галтон Бетун;

Докторница: г-ца Др. Изабел Ормистон;

Старјешина сестара: г-ђица Елкингтон Мекон;

Милосрдне сестре: Г-ђице Мак-Кохан и Кетел;

Магационерица: г-ђа Годфре;

Апотекар и старјешина персонала: Госп. Стоп.

У кратком времену очекује се долазак и осталих чланова од којих ће једни остати у Подгорици, а други ће отворити још једну болницу у Никшићу.

Новодошлим члановима који су већ отпочели свој рад, ми искрено желимо сваки напредак у њиховом племенитом предузећу, као и пријатан боравак у нашој средини.

Друштво Св. Владимира примило је од Госпође Цвјетке Милетић, управитељице Дјечег Сада перпера 37-10 (тридесет седам перпера и 10/100), која је сума, скупљена у Будви, накнадно стигла као приход „Дјечег Дана“. Према томе укупни приход тога дана, предан Друштву Св. Владимира, износи перпера 1.343-40 пара. И овом приликом Друштвена Управа изјављује госпођи Милетић најтоплију захвалност.

Службени огласи

Објава. На основу § 59. Закона о судском поступку у крив. дјелима, у вези са чл. 24. Уредбе о управним властима у новоослобођеним областима, ставља се до знања заинтересованим сједече:

дана 25. маја т. год., нађен је непознати мушки љеш у ријеку Љешницу — општину Лозанску — Брзавско капетанство. Судско-љекарском абдукијом на лице мјеста од 26. истог мјесеца утврђено је:

да је љеш у воду од прије 1—2 мјесеца;

да је смрт наступила услед убиства пушком мартинком. Куршум је погодио на десној страни лица испод саме јагодице у горњу вилицу, а изашао на лијеву страну лица, те разнио горњу и доњу вилицу и сломио јабучну кост. Убијен је из непосредне близине, па онда бачен у воду, гдје и смрт наступила;

да је убијени муслиманин, стар 20—30 година, средњег раста, сушал.

Од одијела је нађено: кошуља од бијелог фабричног платна и чакшире од арнаутског танког бијелог сукна, на докољеницама неколико пари селачких копача; трагова од гајтана није било. По причању мјесних селача овакво одијело носе селаци Пећског, Ђаковичког или Рожајског краја.

Моли се сваки, ко би имао ма што доставити о погинулом, да би усмено или писмено с потписом свога имена извјестио ово капетанство као истражну власт.

К Броју 2624. 46—1915. Брзав. Капетанство 14. јуна 1915., Лозна. (2,3)
Дјеловања и писар, Капетан,
Шјиро Марковић. Шјиро Н. Радовић.

Приватни огласи

ПРЕПОРУЧУЈЕ СЕ ХОТЕЛ

Извјештавају се поштовани путници, који из Црне Горе пролазе кроз Пећ за Србију и обратно, као и поштовано грађанство вароши Пећи и Ђаковице, да сам напустио хотелску радњу у старом хотел „Европи“ а отворио у Пећи нови и модерни

хотел „САРАЈЕВО“

у згради преко пута Обласне Управе.

Хотел је удобан за преноћиште путника, са чистим постељним стварима; брзом и уљудном послугом, и располаже са одличном кухином и природним домаћим и страним пићем. (бр. 212, 2,3)

Пећ, 6. јуна 1915.

Препоручује се и моли за посјету, Никола Барзут, — хотелијер.

Мој син **Никола Јованов Боричић**, ђак VI разреда гимназије у Јагодини, последњи пут се јавио својој породици неколико дана пред објавом рата са Аустријом. Од тада о њему ништа позитивно незнам. Како сам приватно обавијештен, да је као комита на Дунаву погинуо, то молим свакога ко би о његовој смрти или садањем пребивању ма што знао, да ме извјести на адресу:

(бр. 217, 2,2) **Јован П. Боричић**, Лијева Ријека.

ПОЗИВ. Томо Пламенац из Подгорице, од више година настањен у Америци, позива се, да предстане Консисторији, ради развода брака, у року од шест мјесеци по првом уврштењу овог огласа у „Глас Црногорца“, а по тужби његове супруге Паве, рођене Костић, У противном случају одредиће му се бранитељ, и спор ће се ријешити и у његовом одсуству. Број 458. Из консисторије Цетињске, 3. јула 1915., Цетиње. (бр. 239, 1,3)

КУЋА ПОД ОФИТ до болнице Данило I. издаје се одмах. За цијену уплатити **Панта Поповића**, Кат. улица бр. 16. (бр. 215, 2,2)

НА ЗНАЊЕ! Кроз који дан биће на продаји:

„Карта Европског Ратишта“

(Српско-Аустријско, Француско-Њемачко, Талијанско-Аустријско, Руско-Њемачко-Аустријско, као и Дарданели и Босфор.) Карта је израђена у десет боја и обухвата сва европска ратишта. У овој карти има преко пет хиљада имена мјеста, ријека и планина, која се помињу у садашњем рату. Ко пошље Перп. 3,30 пара добија карту поштом препоручено. Цијена је истој Перп. 3.— Поручбине прима (238, 1,3) **Њињара Пере Вукотића**, Подгорица.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Господин **Васиљ Ј. Јовановић**, трговац са Цетиња и овом приликом, као и вазда предао ми је овђе у Улицу извјесну количину најбоље врсте брашна (сите) са којом сам изишао оvd. грађанству — мојим муштеријама — на сусрет печењем хљеба за продају; услед чега са овим изјављујем господину Јовановићу дубоку захвалност.

Улицу, 26. јуна 1915. (бр. 232, 1,1) **Никола Н. Николаидис**, пећар.

ПОМЕН

У недјељу 5. јула даваћу четрдестодневни помен на новом гробљу у 10 сати прије подне, моме непрежаљеном супругу

† илији ВИЦКОВИЋУ

о чему извјештавам кумове, пријатеље и познанике, да присуствују овом тужном помену.

Вјечно ожалошћена

(бр. 224, 2,2) **Љубица уд. Вицковић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше миле и непрежаљене мајке

† Стане — Ђаке Мијушковић

која се послједи дугог и тешког боловања пресели у вјечност 15. јуна ове године, указато нам је велико саучешће у нашој големој тузи, за што се сматрамо обавезним и на овај начин свесрдно захваљити.

Најоданије благодаримо Њиховим Величанствима Краљу Господару и Краљици, Њиховим Краљ. Височанствима Књазу Престолонаследнику Данилу и Књегини Престолонаследници Милици, Њиховим Краљ. Височанствима: Књазу Мирку и Књазу Петру и Њиховим Краљ. Височанствима Књегиницама Ксенији и Вјери на изјаљеном нам саучешћу.

Веома смо захвални на изјављеном саучешћу Његовом Високопресвештенству господину Митрополиту црногорском Митрофану и Њег. Високопреосвештенству госп. Митрополиту Гаврилу, Пресвијетлом Господину Архиепископу и Примасу Српском д-р Добрецићу и Њег. Преосвештенству г. Епископу Кирилу.

Особиту благодарност дугујемо г. д-ру Гргићу, који је за све вријеме боловања око покојнице неуморно радио, као и осталим лиценицима: г. г. д-р Матановићу, д-р Де Бенедети-у, д-р Марулису, д-р Радовићу, П. Јовићевићу и Кешељевићу, који су јој усрдно љекарску помоћ указивали.

Захвални смо много пречасном свештенику Ђуру Вучковићу, који је опијело извршио, и учитељима улцињским, који с ђацима спровод увеличаше.

Понаособ смо захвални свим својим поштованим пријатељима, друговима, познаницима и рођацима, који нам ма којим путем саучешће изјавише и који се о драгој нам покојници интересоваше.

Дубоко смо захвални Барском Друштву, које је на погреб свог изасланика послало и цијелом грађанству улцињском на толиким посјетама за вријеме болести и онаком многобројном учешћу при испраћају покојнице до вјечне јој куће.

Поново нека је хвала свим оним, који овом приликом ма како учествоваше у нашој големој жалости.

Бар, 1. јула 1915.

У име ожалошћене породице (бр. 228, 1,1) **Мирко М. Мијушковић.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поводом смрти наше никад непрежаљене супруге, мајке и бабе

† ЛЕПОСАВЕ

која напрасно премину 22. маја т. г., у 58 год. свога живота.

Сматрамо за особиту дужност и овим путем изјавити дубоку благодарност нашој браћи Кучима, као и поштованом грађанству подгоричком на многобројној посјети и изразима свога учашћа у нашем ненакнадимом губитку, као и друговима и браћи свештеницима Куча, Братоножића и Зете на изјављеним саучешћима.

Доживотна хвала нашим племеницима из логора, пријатељима и знацима из земље на посплатим нам многобројним, брзојавним и писменим саучешћима.

Свима, пак, хвала, који ма чим придонесоше нам утјеху у овом ненадном и тешком нашем губитку.

Косор, 10. јуна 1915.

Синови: прото **Душан, Љубомир**, д-р **Никола**; кћер **Милка**; снахе: **Вилосава** и **Ангелина**; унукад: **Василија**, **Веселин**, **Анто**, **Милош**, **Бранко**, **Милева** и **Олга**. (бр. 227, 1,1)

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног супруга — односно оца, ђеда, брата и таста

† БЛАГОТЕ САВОВА РАДОЊИЋА — ЗАГАРЧАНИНА

који се послједи дугог боловања пресели у вјечност, у 65 години свога живота на дан 3. јуна 1915 год., а 4. истог предат матери земљи у породичном гробљу пред храмом св. Великомученика Георгија у Подгорици — сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити нашу најтоплију благодарност:

Г. г. докторима: Радловићу, Стринићу, Вукчевићу, Рецићу и Пери, који не пожалише труда, еда би га спасли од неумитне смрти;

Грађанима вароши Подгорице и другима, који покојника приликом болијести походише и тим му болове олакшаше;

Особито смо благодарни Пјевачком Друштву „Бранко“, који над покојником вијенац положише и својим присуством спровод увелича;

Неизмјерна хвала пријатељима — браћи Шобаићима из Никшића, који нарочито дођоше и над покојником вијенац положише;

Дубоко захваљујемо свештеницима: г. г. проту Петровићу, Лековићу и Радловићу, који над покојником опијело по хришћанској дужности одржаше;

Доживотна хвала грађанству вароши Подгорице; браћи Загарчанима; пријатељима из: Куча, Братоножића, Данилова-града и Зете, који покојника ожалише и у великој маси до вјечне куће испратише, чим нашу тугу и жалост у велико ублажише;

Захвални и одвећ благодарни остајемо свима онима, који нам изјавише телеграфска и писмена саучешћа.

Подгорица, 5. јуна 1915 г.

Ожалошћени: супруга **Љубица**; кћи **Савета**; унук **Милан**; унук: **Стефанија**, **Ружица** и **Драгца**; сестра **Миља** — удата **Милачић** и зет **Симо Маркуш**. (бр. 233, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег милог и никад непрежаљеног мужа, односно оца

† ЈОВАНА С. НИКОЛИЋА

— професора у пензији —

који се послједи кратког боловања пресели у вјечност 23. овог мјесеца у 68 години свога живота, указато нам је велико саучешће у тој нашој преголемој тузи, па сматрамо за свету дужност да и овим путем изјавимо нашу захвалност.

Доживотна смо захвални г. г. члановима Краљевске Владе, Државног Савјета и Великог Суда, осталим великодостојницима и чиновништву грађанског и војничког реда, који на глас смрти похиташе, те нам лично саучешће изјавише и покојника до вјечне куће испратише.

Неизмјерно смо захвални поштованом грађанству вароши Цетиња и околине, које нас онако задужи и спроводу присуствова.

Срдечно смо захвални мјесном свештенству на одржаном опијелу; тако исто наставницима оvd. школа са ђацима, као и Црквено-Пјевачком Друштву „Његош“, који својим присуством спровод увеличаше.

Хвала г. г. овдашњим љекарима, као и љекару оvd. француског деташирана на великом њиховом заузимању, да би покојника од смрти спасили.

Још једном нека је доживотна хвала свима и свакоме, ко нам у овој жалости ма којим путем саучешће изјави.

Цетиње, 30. јуна 1915. (бр. 235, 1,1)

Ожалошћени: супруга **Јоке**; синови: **Илија**, **Мићо**, **Блажо** и **Душан**; кћери: **Љубица**, **Зорка**, **Милица** и **Милева** — са осталом родбином.

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег нигда непрежаљеног синовца, односно брата

† МАРКА ЈОКОВА ЧАВОРА

који се послједи дугог боловања пресели у вјечност 24. јуна оv. год., у 30 години живота, неможемо пропустити, а да не изјавимо доживотну захвалност браћи Црногорцима у Галестону (Америка), који се онако братски трудише и заузимаше око болесног нам покојника, а особита хвала г. Марку Вујовићу из Никшића.

Хвала браћи Његушићима и пријатељима из Баица, који га онако ожалише и до вјечне куће испратише. Хвала свештенику г. Јову Радовићу, који над покојником изврши опијело. Нека је догробна хвала сваком, ко год учествова у нашој великој жалости било лично или писмено.

Његуши, 29. јуна 1915.

У име породице до гроба ожалошћени: (229, 1,1) стриц **Вуко**; браћа: **Ђуро** и **Митар**.